

Čo sa stało v nove
na vysokéj hore?
Privalilo tam vojáčka
drevo javorové.

Ked ho privalilo,
na Boha zavolał,
až Bože môj, Prebože môj,
už sem dobojovał.

Kamarádzi moji,
já vás pekne prosím,
dovedzte ma k mým rodyčom,
nech sa jim odprosím.

Kamarádzi moji,
tu ma nenechajte,
do téj zeme posvecenej
pochovat ma dajte.

16.

Ze Strání.

Suš. 139.

Mirně.

Héj! héj!*) na jed-něj do - li - ně vě-ter po - fu - ku - je,
vě-ter po - fu - ku - je.

Na jednéj dolině
[: věter profukuje, :]

Bučka ohýbała
[: koľébku vázała. :]

A keď bude, synu,
[: vychodit hvězdička, :]

na druhéj dolině
[: vdova mlýn buduže. :]

A keď bude, synu,
[: věter profukovat, :]

budeš, synu, myslet,
[: že jde tvá mamička. :]

Vdova, miľá vdova,
[: nebuduj ty mlýna, :]

budeš, synu, myslet,
[: že ťa kolébá mať. :]

A keď bude, synu,
[: vychodit měsíček, :]

nebuduj ty mlýna
[: lež ty pojed' s nama. :]

A keď bude, synu,
[: deščiček pršati, :]

budeš, synu, myslet,
[: že jde ti tatíček. :]

Jak mám s vami jeti?
[: kam dám svoje děti? :]

budeš, synu, myslet,
[: že ťa kúpá mati. :]

Jedno bratru svému,
[: druhé švagra svému, :]

A keď bude, synu,
[: lísteček padati, :]

A keď už prijeli,
[: za ty hory šedé, :]

a toho tretího,
[: hájku zelenému. :]

budeš, synu, myslet,
[: odívá ťa máti. :]

ptał sa Turek vdovy,
[: ráda-i s ním jede? :]

*) Hej! Hej! opakuje se před každou slokou.